

ИЗСЕБРИЗИТЕЛНЯ.

Благословій д�шє моѧ Г҃да, блгословенъ єсій Г҃ди. Блгословій д�шє моѧ Г҃да, и всѧ виѣтрениѧ моѧ йма стбое єгѡ. Благословій д�шє моѧ Г҃да, и не забывай всѣхъ воздающій єгѡ. Очищающаго всѧ беззаконіѧ твоѧ, исцѣляющаго всѧ недѣги твоѧ. Избавляющаго ѿ исталѣнія животъ твой, вѣнчаяющаго тѧ милостію и щедротами. Исполняющаго во благихъ желаніе твоє, ѿновитсѧ якѡ брата юность твоѧ. Твораї милостины Г҃дь. и съдѣвъ всѣмъ ѿбидимымъ. Сказа пѣтий своемъ Маріеови, сыновиѣмъ Г҃илевымъ хотѣнія свою. Щедръ и милостивъ Г҃дь, долготерпѣливъ и многомилостивъ. Не до конца прогнѣваєтсѧ, нижѣ въ вѣкъ враждуетъ. Не по законіемъ нашымъ сотворилъ єсть наਮъ, нижѣ по грѣхамъ нашымъ воздалъ єсть наມъ. Якѡ по высотѣ небеснѣй ѿ землї, оутвердилъ єсть Г҃дь милость свою на болѣниѧ єгѡ. Елика ѿсточъ востоцы ѿ западъ, оудалилъ єсть ѿ нась беззаконіѧ наша. Якѡже щедрингъ отецъ сыны, оупщедри Г҃дь болѣниѧ єгѡ. Якѡ той позна созданіе наше, поманы якѡ персты єсмы. Человѣкъ якѡ трава, дніе єгѡ якѡ цвѣтъ сѣлный, таکѡ ѿцвѣтеть. Якѡ д�хъ пройде въ нѣмъ, и не будетъ, и не познаТЬ ктомъ мѣста своеї єгѡ. Милость же Г҃дна ѿ вѣка и до вѣка на болѣниѧ єгѡ. И праѣда єгѡ на сынѣхъ сынѡвъ, хранящихъ завѣтъ єгѡ, и помиающъ заповѣди єгѡ творити а. Г҃дь на небеси оуготова